

[Industriministeren]

Den eneret, der kan opnås ifølge forslaget, giver tilskyndelse til at udvikle såvel det økonomiske som det kreative potentiale i den enkelte virksomhed. Samtidig har andre virksomheder og interesserede adgang til at gøre sig bekendt med den teknik, som allerede er udviklet, gennem registreringen og offentliggørelsen af brugsmodellen. Herved åbnes der tillige mulighed for et samarbejde mellem virksomhederne om udnyttelse af brugsmodellen, f.eks. om produktion på grundlag af licens eller overdragelse m.v.

Med hensyn til enkeltheder skal jeg henvise til bemærkningerne til lovforslaget, og jeg tillader mig herved at anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Fiskeriministeren (Kent Kirk):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ferskvandsfiskeri.
(Lovforslag nr. L 120).

Forslaget giver en mere tidssvarende ramme for fiskeriet i ferskvandsområderne, idet det på samme måde som i saltvandsområderne bliver muligt at indføre regler om f.eks. redskabsanvendelse. Forslaget giver derved øgede muligheder for at sikre, at fiskeriet foregår tilstrækkelig skånsomt. Ved udarbejdelsen af forslaget er der lagt vægt på, at fiskerireglerne skal indgå i en naturlig sammenhæng med den øgede fiskeplejeindsats.

Med forslaget er der desuden skabt overensstemmelse med love på miljøområdet, hvilket bl.a. indebærer, at administrationen omkring fiskepassager kan forenkles.

Der er foreslået en regel om nedsættelse af et udvalg, som rådgiver i forbindelse med udformningen af de detaljerede regler.

Der er med forslaget hjemmel til at fastsætte forskellige regler for forskellige vandløbssystemer, afhængigt af de lokale forhold.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg herefter anbefale dette til velvillig behandling i det høje Ting.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:**Spm. nr. S 147**

1) Til statsministeren af:

Ole Espersen (S):

»Udtalte den fungerende statsminister, udenrigsministeren, sig på den samlede regerings vegne, da han efter et regeringsmøde i april 1989 udtalte sig om tamilsagen og i den forbindelse gav udtryk for, at der intet var at bebrejde den tidligere justitsminister, som havde haft til opgave at foretage meget vanskelige skøn og prioriteringer?«

Skriftlig begrundelse

Udenrigsministeren, der fungerede som statsminister ved den pågældende lejlighed, har gentagne gange og senest ved undersøgelsesretten udtalt, at der intet var at bebrejde den tidligere justitsminister, som var nødsaget til at foretage vanskelige skøn og prioriteringer.

Udenrigsministeren har samtidig udtalt, at det var hans opgave at sørge for, at regeringen ubrydeligt holdt sammen, og at dette var baggrunden for hans udtalelser. Af udtalelserne fremgår imidlertid, at den fungerende statsminister derved klart tog afstand fra Ombudsmandens beretning og i øvrigt udtalte sig i modstrid med de faktiske forhold, idet der ikke var tale om hverken at foretage vanskelige skøn eller vanskelige prioriteringer.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er i og for sig, sådan set, muligvis ganske tankevækkende, at spørgeren i en vis forstand har haft 2½ år til at forberede sit spørgsmål. Spørgeren nævner så i sin skriftlige begrundelse for spørgsmålet, at »udenrigsministeren, der fungerede som statsminister ved den . . . lejlighed, har gentagne gange og senest ved undersøgelsesretten udtalt, at der intet var at bebrejde den tidligere justitsminister, som var nødsaget til at foretage vanskelige skøn og prioriteringer.«

Så vidt jeg er orienteret, er det korrekt, at problemstillingen har været dokumenteret i undersøgelsesretten om tamilsagen. Der er altså tale om et spørgsmål, som indgår i undersøgelsesrettens arbejdsgrundlag. Jeg har tidligere opfordret til tavshed, mens undersøgelsesretten arbejder, og det synspunkt synes jeg det er rigtig af mig at holde fast ved.